

II. Helyezett

Kollár Orsolya 6.c

Marcali

Mikszáth Kálmán Általános Iskola tanulója

Egy álmodozó alma története

Egy szép, meleg nyári napon Eszter kiment a kertjükbe, hogy megnézzze, összeszedheti-e a már érett piros és zöld almákat. Össze is szedett pár pirosat és pár zöldet a kosarába.

Amint bezárta a kertkaput, az ott maradt gyümölcsök életre keltek- Azt fontolgatták, melyikük fogja legközelebb Eszter figyelmét szépségével, érettségével magára vonni. Jonatán, az apró, sáros almagyerek, aki egy vakondtúrás melletti pocsolyában rekedt, esélytelenül álmodozott.

- Talán egyszer majd engem is észrevesznek – gondolta – megtisztogatnak, szép fényesre törölnek, aztán egy nagy gyümölcsös tálba kerülök!

A Nap már narancssárgás pizsamáját magára öltve lefeküdt pihe-puha ágyába, hogy helyet adjon a Holdnak, amikor Jonatán még mindig arra gondolt, vajon egyszer felveszi és hazaviszi-e valaki, vagy ott rothad el búsan a nagy, fekete vakondtúrás mellett.

Másnap a Nap ásítva kérdezte tőle:

- Miért búsulsz, te kis csöppség?

Jonatán szomorúan így szólt:

- Tudja Nap úr, engem senki sem tart értékesnek, mert csúnya és piszkos vagyok!

A Nap némán, de megértően ballagott tovább égi pályáján.

Egy süni élelmet keresve kószált arra. Ezt kérdezte Jonatántól:

- Te kis alma, elvihetlek magammal?

- Süni barátom, nyugodtan vigyél el magaddal, mert én már senkinek sem kellek – felelte egykedvűen Jonatán.

A süni és Jonatán a kis tüskés otthona felé tartott. Útközben nem sokat beszélgettek.

De mit hozott a sors? Hamarosan elérte őket a záporosó. A süni lihegve döcögött pocsolyáról pocsolyára, közben Jonatán legurult a hátáról.

A rét nedves, selymes füve megitta a kis almát, aki egészen kigömbölyödött.

Az erdő széléhet közeledve egy őzike jajveszékélő hangjára lett figyelmes.

Tüske szúrta meg az egyik lábát, és benne is törött. Jonatán segíteni próbált neki, de nem sikerült a tüskét kivennie.

Egy közeli fához rohant, amelynek a derekán egy odúszerű lyuk tátongott.

- Biztos lakik benne valaki – gondolta.

- Hahó! – kiáltott fal az odúba.

Egy mókus kukkantott ki a lyukból.

- Mókus koma, gyere segíts az őzikeknek

- Kérlek, vigyél Eszter kertjéhez, és tegyél fel az almafára.

Az őzike teljesítette a kérést. Jonatán jólbelekapaszkodott az egyik ágba, és türelmesen várakozni kezdett.

Egyszer csak nyílt a kertkapu. Eszter és kutyája lépett be rajta, almát szedni jöttek.

Jonatán jólesően mosolygott, és vidáman engedte el az ágat, amelytől Eszter levette.

Ezután bevitték a házba, ahol hidegen csobogó friss vízben újra megfürdették, majd szárazra és fényesre törölték. Végül Jonatán egy csodálatos gyümölcsös tálba került, ahol már várták rég nem látott barátai.

Ezzel a sok kalandot megélt kis álmodozó alma vágya beteljesült. A többi alma között mosolygva, derűsen várta a másnapot.